ΤΗΛ. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ: Τμῆμα Α' . . . . . 28—81 · » Β' . . . . . 28—82 · » Γ' . . . . . 28—83 · » Δ' . . . . . 20—21

ΔΕΥΤΕΡΑ 7)3)55
ΣΕΛΙΣ 3η

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΤΗΛ. ΑΜΕΣΟΥ ΑΝΑΓΚΗΣ: Σταθμ. Α' βοηθειῶν 39—55 · Πυροσβεστική ὑπηρ. 25—61 · «Γλαῦκος» βλάβαι 25—22 · Τμῆμα Ἀσφαλείας 28—80

ΕΙΛΙΚΡΙΝΗΣ ΚΑΙ ΡΕΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΘΕΣΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Θὰ ἐπιδιωχθῆ περαιτέρω αὔξησις τῶν μισθῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.—Τὸ πρόβλημα τῶν καθηγητῶν καὶ τὸ κατὰ χωριστοὺς κλάδους μισθολόγιον.—Αἰτήματα τῶν ταχυδρομικῶν, γεωργῶν κ.ἄ. ποὺ ἐκκρεμοῦν.-Προσπάθειαι ἀντιμετωπίσεως τοῦ θέματος τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΝΑΙ. Οἱ πολῖται πάσης ἰδεολογίας καὶ ἐπαγγελματικῆς τάξεως πρέπει νὰ γνωρίζουν πάντοτε τὰς κυβερνητικὰς ἀπόψεις ἐπὶ τῶν φλεγόντων ζητημάτων τῆς χώρας, ἐπὶ βάσει αὐτῶν θὰ διακαθορίσουν καὶ τὴν ἰδικήν των συμπεριφορὰν εἰς τὴν κοινὴν προσπάθειαν βελτιώσεως τῶν συνθηκῶν διαβιώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Πλήρη εἰκόνα τῶν προβλημάτων αὐτῶν καὶ τῶν ἀντιστοίχων κυβερνητικῶν γνωμῶν δίδει ἡ κατωτέρω ἔκθεσις τοῦ ὑφυπουργοῦ Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως κ. Γερ. Λύχνου.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀπαντῶν ἀνήγγειλε τὴν ἀπόφασιν περὶ αὐξήσεως τῶν Δημοσιοϋπαλλήλων μισθῶν καὶ συντάξεων κατὰ 10 ο)ο γενικῶς ἀπὸ Ἰανουαρίου τῆς προσεχοῦς Ἀπριλίου. Αὐτὴ εἶναι ἡ τρίτη φορά, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ μισθοὶ τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ αἱ συντάξεις αὐξάνονται ἐπὶ Κυβερνήσεως Ἑλληνικοῦ Συναγερμοῦ. Ἡ δαπάνη, τὴν ὁποίαν σημαίνει διὰ τὸν Δημόσιον Προϋπολογισμὸν ἡ τελευταία αὔξησις τοῦ 10 ο)ο εἶναι τετρακόσια νέα ἑκατομμύρια κατ' ἔτος.

Πρέπει νὰ σημειωθῆ ὅτι εἰς τὰ τελευταῖα της ψηφίσματα καὶ διαβήματα ἡ Συνδικαλιστικὴ Ὀργάνωσις Δημοσίων Ὑπαλλήλων, ἡ κατὰ συγκοπὴν ἀναφερομένη ὡς ΑΔΕΔΥ, ἐζήτουσε αὔξησιν 50 ο)ο. Καὶ ἐπειδὴ ἀσφαλῶς ἐγνώριζεν ὅτι πρὸς τὸ παρὸν ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ αἰτήματος τούτου ἦτο πρακτικῶς ἀδύνατος, ἐδέχετο ὅπως κλιμακωθῆ εἰς μερικὰ μεταγενέστερα χρονικὰ διαστήματα. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὁ Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν ἀνεγνώρισαν καὶ ἔδωσαν τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι, ἐφ' ὅσον τὰ Δημόσια οἰκονομικὰ βελτιώνονται καὶ τὸ Ἐθνικὸν νόμισμα ἀποδεικνύεται σταθερόν, ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ λείψῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον νὰ ἐκμεταλλευθῆ πᾶσαν εὐνοϊκὴν εὐκαιρίαν ὅπως συντελέσῃ εἰς καλυτέρευσιν τῆς ζωῆς τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ συνταξιούχων. Δὲν δύναται ὅμως νὰ πράξῃ τοῦτο ἀμέσως, διότι πᾶσα μεγαλυτέρα αὔξησις τῶν δαπανῶν Διοικήσεως θὰ ἐκινδύνευε νὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀνατροπὴν τῆς ἰσορροπίας τοῦ Προϋπολογισμοῦ καὶ τῆς σταθερότητος τοῦ νομίσματος.

Ὁ Προϋπολογισμὸς θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπιβαρυνθῆ μὲ 2.000 νέα ἑκατομμύρια κατ' ἔτος, ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ ἱκανοποιηθῆ ἀμέσως ἡ ἀπαίτησις τῆς ΑΔΕΔΥ. Καὶ τὰ δύο αὐτὰ δισεκατομμύρια δὲν δύνανται δυστυχῶς νὰ χωρέσουν εἰς τὰ σημερινά του περιθώρια.

ΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Ἡ Κυβέρνησις πιστεύει ὅτι μὲ τὴν αὔξησιν τοῦ 10ο)ο παρέχει καὶ εἰς τοὺς καθηγητὰς τὴν προσωρινὴν ἀνακούφισιν ποὺ δίδει καὶ εἰς τοὺς ἄλλους Δημοσίους λειτουργούς. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἤδη ἐξήγησεν εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶναι ἑτοίμη νὰ ἀντιμετωπίση τὸ πρόβλημα τοῦ Δημοσιοϋπαλληλικοῦ μισθολογίου κατὰ χωριστοὺς κλάδους. Καὶ ὅτι οἱ καθηγηταὶ τῆς Μέσης δὲν εἶναι οἱ μόνοι ποὺ ζητοῦν διαφορετικὴν μεταχείρισιν. Ἐκτὸς αὐτῶν εἶναι καὶ οἱ διδάσκαλοι τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως, οἱ Ταχυδρομικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ Γεωπόνοι καὶ ἔπειτα μακρὸς ἀκόμη κατάλογος. Δὲν ἔχει ἀκόμη ἐξακριβωθῆ, ἐὰν θεωρητικῶς τὸ διαφορετικὸν μισθολόγιον εἶναι προτιμώτερον τοῦ ἑνιαίου. Καὶ πρακτικῶς κανεὶς δὲν δύναται νὰ προεικάσῃ εἰς ποῖα οἰκονομικὰ καὶ κοινωνικὰ ἀποτελέσματα δύναται νὰ ὁδηγήσῃ ἡ ἐκλογὴ τοῦ πρώτου. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἕνα εἶναι φανερὸν ὅτι: τὰ προβαλλόμενα αἰτήματα δὲν δύνανται νὰ ἱκανοποιηθοῦν αὐτὴν τὴν στιγμήν.

ΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΔΑΠΑΝΑΙ

Ὑποστηρίζεται ἐξ ἄλλου ἡ θεωρία ὅτι, ἐὰν διαλυθῆ ὁ Ἑλληνικὸς Στρατός, ὅλα τὰ προβλήματα τῆς Ἑλλάδος θὰ ἐλύοντο ὡς διὰ μαγείας καὶ οἱ Δημόσιοι ὑπάλληλοι θὰ ἠμείβοντο πλουσίως καὶ ὅλαι αἱ ἄλλαι Ἑλληνικαὶ τάξεις θὰ ἐλάμβανον τὸ μερίδιόν τους ἀπὸ τὰ καταργούμενα ἢ περιοριζόμενα στρατιωτικὰ ἔξοδα. Πρὶν συμβοῦν ὅμως ὅλα αὐτά, οἱ ξένοι μεγάλοι καὶ διαρκῶς ἐνισχυόμενοι Στρατοί, ποὺ καραδοκοῦν εἰς τὰ σύνορα, θὰ εἰσήλαυναν, ὁδηγούμενοι ἀπὸ μερικοὺς γνωστοὺς καὶ ἐκ τοῦ παρελθόντος προδότας, εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος. Καὶ ἡ Ἑλληνικὴ ζωὴ ἀντὶ νὰ βελτιωθῆ, θὰ μετεβάλλετο καὶ πάλιν εἰς δυστυχίαν μαύρης δουλείας.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Στρατάρχου Παπάγου γνωρίζει παρὰ πολὺ τὸ θέμα τῶν οἰκονομικῶν δαπανῶν τῆς χώρας. Ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν Συμμάχων μας, ἐμείωσε ἤδη σημαντικῶς τὴν δύναμιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ καὶ ἐξησφάλισε συμπληρωματικὴν στρατιωτικὴν βοήθειαν ἐκ μέρους τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Τὸ πρόβλημα δὲν ἐλύθη ἀκόμη εἰς ὅλην του τὴν ἔκτασιν, ἀλλὰ ἡ προσπάθεια συνεχίζεται. Πρέπει νὰ ἐλπίζωμεν βέβαιοι ὅτι ἡ λύσις θὰ ἐπιτευχθῆ. Ἀσφαλῶς ὅμως δὲν εἶναι ἐκείνη ποὺ προτείνουν ὅσοι θὰ ἤθελαν νὰ ἴδουν τὴν Ἑλλάδα χωρισμένη ἀπὸ τοὺς συμμάχους της καὶ χωρὶς Στρατόν, ἢ τοὐλάχιστον χωρὶς ἐπαρκῆ Στρατόν, διὰ νὰ τὴν προφυλάξῃ ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς της.

ΤΟ ΕΝΟΙΚΙΟΣΤΑΣΙΟΝ

Ἐδημοσιεύθη καὶ τὸ ἐνοικιοστάσιον μετὰ μακρὰν ἐπεξεργασίαν. Ὁ ἐνοικιοστασιακὸς νόμος εἶναι πάντοτε δύσκολος. Δὲν ἀρκεῖ ἡ Κυβέρνησις νὰ καθορίσῃ τὰς γενικὰς γραμμὰς τῆς πολιτικῆς, μὲ τὴν ὁποίαν ἀντιμετωπίζει ἑκάστοτε τὸ μέγα τοῦτο κοινωνικὸν πρόβλημα. Εἰς ἕνα πρόβλημα, ὅπου τὰ κοινωνικὰ καὶ τὰ ἰδιωτικὰ συμφέροντα ἀντιτίθενται ριζικῶς, ὅσον εἰς τὸ πρόβλημα τῆς στέγης, ἡ διδομένη λύσις δὲν δύναται νὰ εἶναι παρὰ σχετική. Εἶναι ὅμως σαφεῖς καὶ καθαραὶ αἱ γενικαὶ γραμμαί, τὰς ὁποίας ἠκολούθησεν ἡ Κυβέρνησις ἔστω καὶ ἂν δὲν πρόκειται νὰ ἱκανοποιήσουν ὅλους καὶ μάλιστα νὰ ἱκανοποιήσουν ἀπολύτως ὅλους τοὺς ἐνδιαφερομένους. Εἶναι ἡ ἀνάγκη νὰ ἀνακτήσουν, μίαν καὶ πλέον δεκαετίαν μετὰ τὸν πόλεμον, οἱ ἰδιοκτῆται τὴν ἐλευθέραν διαχείρισιν τῆς περιουσίας των. Καὶ εἶναι ἀκόμη ἡ ἀνάγκη, ὅπως οἱ ἐνοικιασταὶ μὲ τὰ μικρὰ εἰσοδήματα μὴν ἐξαναγκασθοῦν προώρως νὰ πληρώσουν μεγαλύτερα ἀπὸ τὰς δυνάμεις των μισθώματα. Ἡ Κυβέρνησις ἐφαρμόζει τὴν πολιτικὴν ὅτι τὸ Ἐνοικιοστάσιον πρέπει κάποτε καὶ μάλιστα συντόμως νὰ ἀρθῆ. Ἀλλὰ νὰ εἶναι ἡ ἄρσις του βαθμιαία καὶ νὰ μὴν ἐπιφορτίση τὰς πλέον ἀπόρους τάξεις μὲ βάρη διὰ τὴν στέγασίν των δυσβάστακτα.

Πρέπει νὰ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι καὶ ἡ πρᾶξις θὰ ἀποδείξῃ ὅτι τὸ δημοσιευθὲν ἐνοικιοστάσιον εἶναι τὸ καλύτερον ποὺ ἠδύνατο νὰ δοθῆ εἰς τὴν Χώραν, κατὰ τὴν συγκεκριμένην μεταβατικὴν περίοδον.

Ἐπιστημονικὰ θέματα

ΙΑΜΑΤΙΚΑΙ ΠΗΓΑΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΑΙ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΑΥΤΩΝ

Τοῦ ἰατροῦ κ. Π. Γ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΥ

ΕΙς προσέγγισιν τοῦ θέρους, πολλοὶ ἄρρωστοι ἄτομα πάσχοντα ἐκ τῶν νοσημάτων ὡς χολοκύστεις, ρευματισμῶν, ἀρθριτικοῦ χρονίου, ἄρθρων δημιουργοῦν τὸ ἐρώτημα εἰς ποίαν χώραν πρέπει νὰ ὑποστοῦν τὴν θεραπείαν των. Τὸ πρόβλημα τοῦτο ἐπιλύει ἐσχάτως ἡ ἔκδοσις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ διὰ μιᾶς ἐγκυκλίου κωδικοποιημένης καὶ λεπτομεροῦς ἐκδόσεως ἀναφερομένης εἰς τὴν ἀκριβῆ σύνθεσιν πάντων τῶν πηγῶν πρὸς λουτροθεραπείαν ἐντὸς Ἑλλάδι. Ἡ ἔκδοσις αὕτη ἐκτίθεται διὰ κάθε πρακτικὸν ἀποτελεῖ τὴν βάσιν πρὸς λουτροθεραπείαν τῶν παθήσεων καὶ πρὸς ἀποφυγὴν λανθασμένης καὶ ἀβασανίστου συμβουλῆς, μὴ ἀνταποκρινομένης εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτίμησιν τῶν ἰδιοτήτων τῶν προσαρμοζομένων εἰς τῆς παθήσεως ἑκάστου ἀσθενοῦς. Ἰαματικαὶ πηγαὶ ἐν Ἑλλάδι εἶναι 1) ἡ Αἰδηψὸς, τὰ ὕδατα τῆς ὁποίας ἀσκοῦν εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ σπονδυλοπαθειῶν, παραμορφωτικῶν ἀρθριτίδων ἐπὶ σαλπιγγιτίδων καὶ ἀναπνευστικῶν ἀνεπαρκειῶν ὡς καὶ ἀρθριτίδων. 2) Λουτρὰ Βουλιαγμένης ὠφελοῦν εἰς ρευματοπάθειας καὶ ἀρθραλγίας. 3) Λουτρὰ Θερμῆς ἰδία ἐπὶ παθήσεων τοῦ πεπτικοῦ συστήματος. 4) Λουτρὰ θερμοπυλῶν ἐπὶ δερματοπαθειῶν καὶ ἐκζεμάτων. 5) Λουτρὰ Ἰκαρίας ἰδία ἐπὶ παθήσεων τοῦ νευρικοῦ συστήματος καὶ νεφρολιθιάσεων, νευραλγιῶν ἐπὶ γυναικολογικῶν παθήσεων (στειρότητος) ἐπὶ δυσλειτουργίας τῶν ἐνδοκρινῶν ἀδένων, ἐπὶ σπονδυλοπαθειῶν καὶ παραμορφωτικῶν ἀρθριτίδων. 6). Λουτρὰ Καλλιθέας τῆς Νήσου Ρόδου ἰδία ἐπὶ ἀρθριτικῶν παθειῶν, δυσκοιλιότητος καὶ ἀναιμίας. 7) Λουτρὰ Καμμένων Βούρλων Ἐπιστημονικῶν παραμορφωτικῶν ἀρθριτίδων καὶ σπονδυλοαρθριτίδων ἐπὶ νευροφυτικῶν διαταραχῶν κ.λ. 8) Λουτρὰ Κύθνου ἰδία ἐπὶ λευκορροίας ἀνεπαρκείας τῶν ὠοθηκῶν καὶ σαλπιγγίτιδος. 9) Λουτρὰ Κυλλήνης ἰδία ἐπὶ παθήσεων ὡς βρογχικὸν ἄσθμα, πνευμονικὸν ἐμφύσημα, δερματοπαθείας κλπ. 10) Πηγαὶ Λουτρακίου ἰδία, διὰ ψαμιάσεις καὶ νεφραλιθιάσεις καὶ ἡπατικὰς ἀνεπαρκείας. 11) Λουτρὰ Νιγρήτης ἐπὶ ὑπερχλωριδρίας καὶ ἐντερικῶν διαταραχῶν. 12) Λουτρὰ Πλατυστόμου διὰ ψαμιάσεις καὶ νεφρολιθιάσεις. 13) Λουτρὰ Σμοκόβου ἰδία διὰ ρινίτιδας, φαριγγίτιδας ὠτίτιδα, βρογχεκτασίας κλπ. 14) Λουτρὰ Ὑπάτης ἐπὶ καρδιοπαθειῶν, μυοκαρδίτιδος, ἀρτιριακῶν ὑπερτάσεων, στηθάγχης, ἐπὶ τοπικῶν ἀσφυξιῶν τῶν δακτύλων, νόσον τοῦ Ραυνὼ κλπ. 15) Λουτρὰ Ἡραΐας ἐπὶ δερματοπαθειῶν, νευραλγιῶν, ψαμιάσεων. 16) Λουτρὰ Βάλτου ἰδία ἐπὶ λυμφατισμοῦ καὶ ἀναιμιῶν. 17) Λουτρὰ Κουνουπελίου ἀσκοῦν εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν εἰς τοὺς πάσχοντας ἐξ ἀρθριτισμοῦ. 18) Λουτρὰ Λέσβου ἰδία διὰ μητρίτιδας καὶ λυμφατισμὸν. 19) Λουτρὰ Μανδράκι λιθιάσεις νοσήματα κύστεως. 20) Λουτρὰ Μουρτιάνου ἐκζέματα ρευματοπάθειαι. 21) Λουτρὰ Μυρτιᾶς δερματοπάθειαι ἐκζέματα. 22) Λουτρὰ Σέδες συσπεψίαι. 23) Λουτρὰ Σελιανιτίκων ἐκζέματα. 24) Λουτρὰ Σουβάλλας νευρίτιδες. 25) Λουτρὰ Στάχτης δυσπεψία καὶ ἐπὶ νοσημάτων κύστεως. 26) Λουτρὰ Τραϊνουπόλεως νευραλγίαι. 27) Λουτρὰ Χέλοβα νευραλγίαι.

Ἡ πληθὺς τῶν ὡς ἄνω ἀναφερθεισῶν πηγῶν μὲ τὰς ἐξ αὐτῶν θεραπευτικὰς ἐνδείξεις ἀποδεικνύει ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ γῆ εἶναι πλουσιωτάτη διὰ τὴν συστηματικὴν ἀνάπτυξιν τῆς λουτροθεραπείας ἰδία κατὰ τὸ θέρος.

Π. Γ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ
Ἰατρὸς

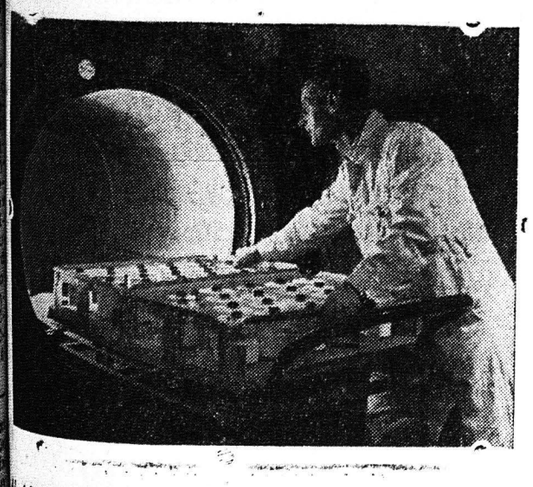

Αὐτοκρατορικαὶ Χημικαὶ βιομηχανίαι κατεσκεύασαν εἰς Ἀγκύραν τοῦ Βορείου Γιορκσάϊρ ἕνα νέον ἐργοστάσιον διὰ τὴν παραγωγὴν εἰς εὐρεῖαν κλίμακα τοῦ συνθετικοῦ νήματος Τερυλίν. Τὸ ἐργοστάσιον καλύπτει ἔκτασιν 30 στρεμμάτων καὶ ἐστοίχισεν 10 ἑκατομμ. λιρ. Εἰς τὴν φωτογραφίαν νήματα Τερυλίν τοποθετοῦνται εἰς τὸν φοῦρνο.

Ἀρχαῖα μνημεῖα τῶν Πατρῶν

Η ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΦΡΟΥΡΙΟΝ

Ἐμπεριστατωμένη ἔρευνα τοῦ συνεργάτου μας κ. Π. ΣΤΕΡΓΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

3ον

Ἐντὸς τοῦ περιβόλου τῆς Λαφρίας Ἀρτέμιδος ἔκειτο καὶ ὁ ναὸς τῆς Παναχαΐδος Ἀθηνᾶς, ἐπὶ τοῦ ὁποίας τὸ ἄγαλμα ἦτο ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐλεφαντοστοῦ. Ἐπιμαρτυρεῖται ἡ θεὰ ὁρθία ἐμπροσθοφυλακοῦσα εἰς μὲν τὴν δεξιὰν χεῖρα κύλικα εἰς δὲ τὴν ἀριστερὰν ἀκόντιον. Παρὰ τοὺς πόδας της ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς παρίσταται γλαὺξ ἐπὶ δὲ τῆς ἑτέρας ἀσπίς. Δίστηλος ναὸς ἐννοεῖται ἐνταῦθα ὁ λεγόμενος ναὸς ἐν παραστάσει, ὅστις εἶχε τὸ πρῶτον σχῆμα τοῦ ἀναπτυχθέντος ἑλληνικοῦ ναοῦ. Οὗτος συνίστατο ἀπὸ τετραγωνικὸν ἐπιμήκη χῶρον, τὸν καλούμενον σηκόν, προωρισμένον διὰ τὸ ἄγαλμα τοῦ θεοῦ ἢ τῆς θεᾶς καὶ ἀπὸ τὴν πρὸ αὐτοῦ στοὰν ἢ πρόναον, ἡ ὁποία ἀπετελεῖτο ἀπὸ δύο κίονας μεταξὺ παραστάδων, εἰς τὰς ὁποίας ἀπέληγον οἱ ἑκατέρωθεν τοῖχοι.

Ἡ Ἀθηνᾶ Παναχαΐς, προστάτις τῶν Ἀχαιῶν καὶ ἡ Ἄρτεμις προστάτις τῶν τριῶν ἀρχαίων πολισμάτων Ἀρόης, Μεσάτιδος καὶ Ἀνθείας εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Πατρῶν ἦσαν αἱ κατ' ἐξοχὴν λατρευόμεναι θεότητες μέχρι τῶν χρόνων τοῦ Αὐγούστου, ἀπὸ δὲ τῶν χρόνων τοῦ Αὐτοκράτορος τούτου ὑπερτέρησεν ἡ ἔξωθεν εἰσαχθεῖσα καὶ ἐπιβληθεῖσα λατρεία τῆς Λαφρίας Ἀρτέμιδος.

Ὡς ἀνωτέρω ἐμνημονεύσαμεν τὸ μνῆμα τοῦ Θεσσαλοῦ ἥρωος Εὐρυπύλου ἔκειτο κατὰ τὸν Παυσανίαν μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ βωμοῦ τῆς Λαφρίας Ἀρτέμιδος. Ὁ Εὐρύπυλος συνκατελέγετο μεταξὺ τῶν ἐπιφανεστέρων ἡρώων τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου τοῦ Ἀγαμέμνονος, τοῦ Ἀχιλλέως, τοῦ Πατρόκλου, τοῦ Ὀδυσσέως καὶ ἄλλων.

Κατὰ τὴν ἀφήγησιν τοῦ Ὁμήρου εἰς τὴν Ἰλιάδα συμμετέσχεν οὗτος τῆς ἐκστρατείας εἰς τὴν Τροίαν, ὡς εἷς τῶν ἡγεμόνων τῆς Θεσσαλίας μὲ τεσσαράκοντα μέλανα πλοῖα. Κατὰ τὴν ἐνΤροίᾳ πολεμικήν του δρᾶσιν ἐφόνευσε τὸν Ὑψήνορα, υἱὸν τοῦ ὑπερηφάνου Δολοπίωνος Ἱερέως τοῦ Σκαμάνδρου, ποὺ ὅλος ὁ λαὸς ὡσὰν θεὸν τιμοῦσε. Τοὺς ὀφθαλμούς του ἔκλεισενή μοῖρα ἡ παντοδύναμη καὶ τὸ σκοτάδι τοῦ θανάτου.

Ὁ Εὐρύπυλος συμπεριελαμβάνετο μεταξὺ τῶν ἐννέα Ἑλλήνων ἡγεμόνων, οἱ ὁποῖοι ἀπεδέχθησαν τὴν πρὸς μονομαχίαν πρόκλησιν τοῦ Ἕκτορος. Ὁ Εὐρύπυλος ἀντεμετώπισε τὸν ἀντίπαλόν του ἀρχηγὸν Φαυσιάδην Ἀππισάονα. Τὸν ἐπλήγωσεν εἰς τὸ ἧπαρ κάτω ἀπὸ τὸ διάφραγμα καὶ ἀμέσως τοῦ παρέλυσε τὰ γόνατα. Ἀλλ' ὁ Πάρις ἐτόξευσε κατ' ἐπάνω του καὶ τὸ βέλος του ἐκτύπησε τὸν Εὐρύπυλον εἰς τὸν δεξιὸν μηρόν. Τὸ καλάμι ὅμως τοῦ βέλους ἔσπασε καὶ ὁ μηρός του βάρυνε. Πληγωμένος καθὼς ἦτο καὶ ἐπιστρέφων χωλὸς ἀπὸ τὸν πόλεμον συνήντησε κοντὰ στὰ πλοῖα τοῦ Ὀδυσσέως τὸν Πάτροκλον. Αὐτὸς τὸν ἐσήκωσεν ἀπὸ τὸ στέρνο καὶ τὸν ἔφερεν εἰς τὴν σκηνή του. Ἐκεῖ τοῦ ἔβγαλε ἀπὸ τὸ μερὶ τὴ μυτερὴ φαρμακερὴ σαῖτα, ἔπλυνε τὴν πληγὴ μὲ χλιαρὸ νερὸ καὶ ἔβαλεν ἐπάνω ρίζα μαλακτικὴ ποὺ τοῦ ἔπαψε τοὺς πόνους. Καὶ ὅσον οἱ Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ πολεμοῦσαν στὸ τεῖχος τῆς Τροίας μακρὰν ἀπὸ τὰ πλοῖα, ὁ Πάτροκλος καθόταν στοῦ Εὐρυπύλου τὴ σκηνή, τὸν διεσκέδαζε καὶ τοῦ ἐπεριποιεῖτο τὴν πληγή. Ἀλλὰ καθὼς ἔννοιωσε στὸ τεῖχος μπρὸς νὰ προχωροῦν οἱ Τρῶες κι' ὁ χλοβοὴ τῶν Δαναῶν πὼς φεύγουνε ἀκούσθη, ἔτρεξε γρήγορα νὰ βρῆ τὸν Ἀχιλλέα, νὰ τὸν παρακινήση στὸν πόλεμο νὰ βγῆ. Στὸν παραγυιὸ τοῦ Εὐρυπύλου ἄφησε νὰ τὸν περιποιεῖται καὶ νὰ τὸν καλοκαρδίζη.

Ὁ Παυσανίας λέγει ὅτι, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Λέσχεως, ἐπικοῦ ποιητοῦ ἀκμάσαντος τὸν 7ον π. Χ. αἰῶνα, ὁ Εὐρύπυλος ἐφόνευσε καὶ τὸν Ἀξίωνα, υἱὸν τοῦ Πριάμου. Τὸν Ἀξίωνα τοῦτον ἐζωγράφησεν ὁ Πολύγνωστος (480 — 445 π. Χ.) μεταξὺ τοῦ Πριάμου καὶ τοῦ Ἀγήνορος, ἑνὸς τῶν ἀνδρειοτάτων Τρώων εἰς τὴν ἐν Δελφοῖς Λέσχην τῶν Κνιδίων.

Π. ΣΤΕΡΓΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

"Ενα ἀνεκπλήρωτο μέχρι τῆς στιγμῆς καθῆκον

ΟΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ ΚΑΙ Η ΠΑΤΡΑ

Μία πρότασις διὰ τὸ σπίτι ποὺ γεννήθηκε ὁ μεγαλύτερος Νεοέλλην ποιητής

Τοῦ κ. ΤΑΚΗ ΦΩΤΟΥ

Δώδεκα χρόνια συμπληρώθηκαν ἀπὸ τὸ Φλεβαριάτικο ἐκεῖνο πρωϊνὸ τοῦ 1943. Πονεμένη ἡ Ἑλληνική φυλὴ κεῖνα τὰ μαῦρα χρόνια τῆς κατοχῆς, ἀγωνιζότανε καρτερικὰ κάτω ἀπὸ τὴ μπότα τοῦ βαρβάρου κατακτητὴ γιὰ τὴν ἐπιβίωσή.

Μιὰ θλιβερὴ καὶ δυσάρεστη εἴδηση ἀντήχησε, ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη στὴν Ἑλλάδα καὶ τὴ βύθισε σὲ μεγάλο πένθος· κι' ὕστερα μεταδόθηκε ὡς τὴ τελευτοία γωνιὰ τῆς γῆς.

«Τέθανε ὁ Κωστῆς Παλαμᾶς.!»

Στὶς 27 Φεβρουαρίου τοῦ 1943 ὁ μεγάλος ἐθνικός μας ποιητὴς ἔκλεισε τὰ μάτια του, σὲ ἡλικία 84 ἐτῶν, ἀφήνοντας στὸ πέρασμά του ἕνα ἔργο μεγάλο καὶ πολύμορφο. Σύσσωμος ὁ λαὸς τῆς Ἀθήνας θρήνησε τὸ χαμὸ τοῦ ποιητῆ καὶ τὸν συνώδευσε κατασυγκινημένος στὴ τελευταία του κατοικία. Μπροστὰ στὴ σορὸ τοῦ μεγάλου νεκροῦ ὁ ἀείμνηστος τώρα ποιητής μας Σωτήρης Σκίπης κι' ὁ Ἄγγελος Σικελιανὸς ἀπήγγειλαν ποιήματα ἐμπνευσμένα ἀπὸ τὸ θάνατό του. Ὕστερα Ἀθηναῖοι λογοτέχνες μ' ἐπικεφαλῆς τὸν Σικελιανὸ καὶ τὸν Μελᾶ σήκωσαν στὰ χέρια τὸ φέρετρο τοῦ νεκροῦ καὶ τὸ ὡδήγησαν στὸν τάφο. Ὁ κόσμος ἀκολούθησε μὲ βουρκωμένα μάτια κι' ἀποχαιρέτησε τὸ μεγάλο νεκρὸ γιὰ στερνὴ φορά, ραίνοντος τὸ φέρετρό του μὲ ἀνθοπέταλα. Τὸ χαμὸ τοῦ μεγάλου Ἕλληνα ποιητὴ δὲν θρήνησε μονάχα ἡ Ἑλλάδα, μὰ ὅλος ὁ κόσμος. Ἑκατοντάδες ἐπικήδεια ἄρθρα ἔγραψαν οἱ ξένοι θαυμαστές, γιὰ τὸ θάνατό του. Ὁ Οὔγγρος καθηγητὴς τῆς νεοελληνικῆς Φιλολογίας στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Βουδαπέστης, ἔγραψε σ' ἕνα του ἄρθρο σχετικὰ γιὰ τὴν προσωπική του γνωριμία μὲ τὸν Κωστῆ Παλαμᾶ.

«Εὐλαβικὰ θυμᾶμαι πάντα τὴν πρώτη εὐτυχισμένη στιγμή, ποὺ πρώτη φορὰ ἀντίκρυσα ἐκεῖνα τὰ μάτια ποὺ τόσο πολλὰ ἐκφράζουν ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς τοῦ ποιητῆ καὶ θὰ θεωρήσω πάντα ὡς μία ἀπὸ τὶς πιὸ μεγάλες στιγμὲς ποὺ ἔζησα στὴν Ἑλλάδα ἐκεῖνη τὴ στιγμὴ ποὺ ἐσφιγγα τὰ χέρια τοῦ ἁπλοῦ γραμματέα τοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ εὐγενικοῦ καὶ εὐπροσήγορου ἀνθρώπου, τοῦ μεγαλυτέρου συγχρόνου Ἕλληνα».

★

Ὁ Κωστῆς Παλαμᾶς ὡς γνωστὸ γεννήθηκε στὴ Πάτρα. Ἡ γενέτειρά του ὅμως, δὲν ἐπλήρωσε ἀκόμα τὴν μεγάλη πνευματικὴ ὑποχρέωση ποὺ τοῦ ὀφείλει. Σ' ἕνα μου σημείωμα, ποὺ δημοσίευσα πρόπερσι στὴ «Φιλολογικὴ Βραδυνὴ» ἐπ' εὐκαιρία τοῦ «Παλαμικοῦ Ἔτους» ἐτόνισα τὴν ὑποχρέωση ποὺ ἔχει ἡ Πάτρα στὴ μεγαλύτερη πνευματικὴ καὶ ποιητικὴ προσωπικότητα τῆς νεώτερης Ἑλλάδας. Δυστυχῶς ὅμως, πέρασε ἀπαρατήρητο.

Σήμερα τὸ ξαναδημοσιεύω αὐτούσιο, ἀφοῦ βέβαια δὲν παύει νὰ εἶναι ἐπίκαιρο, μὲ τὴν ἐλπίδα πὼς θὰ βρῶ ἀπήχηση ἀπὸ τοὺς πνευματικοὺς ἀνθρώπους τῶν Πατρῶν.

«Ἐδῶ ἐγεννήθη τῇ 13η Ἰανουαρίου 1859 ὁ Κωστῆς Παλαμᾶς. Αὐτὲς οἱ λίγες λέξεις ποὺ εἶναι χαραγμένες πάνω σὲ μιὰ μαρμάρινη πλάκα ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι ποὺ γεννήθηκε ὁ μεγάλος ποιητής, μ' ἔκαναν προχθὲς νὰ σταματήσω ἐκστατικός, γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμα, περνῶντας ἀπὸ τὸ πολυσύχναστο δρόμο ποὺ ἔχει τὸ ὄνομά του.

Στὸ σπίτι αὐτό, συλλογίστηκα, ποὺ βρίσκεται στὴ καρδιὰ τῆς Πάτρας γεννήθηκε ὁ Παλαμᾶς. Στὸ σπίτι αὐτὸ ἔζησε τὰ πρῶτα ἑπτὰ χρόνια τῆς παιδικῆς του ἡλικίας. Ναί! Μέσα σ' αὐτὸ πῆρε τὰ πρῶτα του βήματα κι' ἔνοιωσε τὴ θαλπωρὴ τοῦ πατρικοῦ σπιτιοῦ!

Κι' ὅμως τὸ σπίτι αὐτὸ μένει ὁλότελα ξεχασμένο καὶ λησμονημένο!.. Ὅπως κάθε χρόνο ἔτσι κι' ἐφέτος μὲ τὴν ἐπέτειο τοῦ θανάτου του, γίνονται σ' ὅλη τὴ χώρα κι' ἰδιαίτερα στὴ γενέτειρά του, ποικίλες π